

10. Klej POXIPOL 16 g,
11. Żel KROPELKA 3 g,
12. Klej błyskawiczny KROPELKA 2 ml,
13. Klej do butów sportowych TADAM 9 g,
14. Klej syntetyczny Ośmiorniczka 120 g,
15. Denaturat 200 ml,
16. Środek owadobójczy OWADOSTOP 600 ml,
17. Emalia zaprawowa DRAGON 25 ml,
18. Preparat wielofunkcyjny WD-40 150 ml,
19. Farba biała Jedyńka 0,9 l,
20. Odświeżacz do samochodu WUNDER-BAUM 5 g,
21. Farba Śnieżka EKO matowa akrylowa 11,5 l,
22. Gładź szpachlowa FINISZ 5 kg,
23. Farba emulsyjna Jedyńka śnieżnobiała 5 l,
24. Farba DECORAL antyrefleksyjna biała 5 l,
25. Gipsowa zaprawa tynkarska GOLDBAND 5 kg,
26. Farba w sprayu Czarny Połysk 400 ml,
27. Wazelina techniczna 70 ml T&M,
28. Sznurek polipropylenowy niebieski,
29. TOWOT maszynowy TMOIL 70 ml.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich ceny (dot. poz. 1-6) i ceny jednostkowej (dot. poz. 5-29) co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Natomiast stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, za cenę jednostkową towaru lub usługi uznaje się cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

W myśl przepisu § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Anna Michlewicz prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: ANNA MICHLEWICZ "ARKA" poprzez brak uwidocznienia cen 6 partii towarów oraz brak uwidocznienia cen jednostkowych 25 partii towarów, w pasażu handlowym przy Al. Niepodległości/Raławicka nr 30 paw. 5 w Warszawie, nie wykonała obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 13.06.2023 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tego prawa.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją PO.117.C.68.2023.KS z dnia 13.07.2023 r., na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w kwocie 1500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych). Przedsiębiorca Anna Michlewicz wniosła odwołanie od ww. decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w którym podniosła, iż Organ I instancji przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej nie wziął pod uwagę złożonych przez nią wyjaśnień oraz wielkości przychodów. Organ II instancji decyzją DIH-3.94.2023 z dnia 27.09.2023 r., uchylił decyzję Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia ze wskazaniem, że Organ I instancji przeprowadzając ponowne postępowanie powinien przeprowadzić je z uwzględnieniem wszystkich kryteriów wymiaru kary, w tym uwzględnić zaświadczenie o osiągniętych przychodach.

Mając na uwadze powyższe, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 05.10.2023 r., poinformował przedsiębiorcę, iż przedmiotowe postępowanie administracyjne zostało przekazane organowi do ponownego rozpatrzenia oraz ponownie pouczył o prawie do czynnego udziału strony w toczącym się postępowaniu administracyjnym i możliwości przedstawienia w terminie 7 dni od otrzymania pisma, dodatkowego stanowiska i dowodów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie. Strona nie skorzystała z tego prawa.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził ponowny test proporcjonalności uwzględniając złożone przez przedsiębiorcę wyjaśnienia pismem z dnia 04.07.2023 r. (data wpływu do Inspektoratu: 14.07.2023 r., oraz zaświadczenie o wielkość przychodów.

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 04.07.2023 roku poinformowała, iż towary takie jak koncentraty pigmentowe GOLDMURIT miały uwidocznioną cenę sprzedaży na tylnej części opakowania i po podaniu go do ręki klientowi była dla niego widoczna. Podobnie rzecz się miała do dwóch pierwszych wymienionych artykułów z zawiadomienia, jednakże zostały one zakwalifikowane tak jakby cena nie została w ogóle naniesiona, ponieważ według kontrolujących nie była ona widoczna z daleka. Odnosnie rękawiczek cena była naniesiona na opakowanie całościowe, w której była cała partia. Ze względu na małą powierzchnię handlową zaledwie 16 m², a dużą ilością pozycji sprzedażowych 1300 rodzajów towarów przedsiębiorca nie ma możliwości eksponowania ich w pojedynczych ilościach i muszą być one trzymane w opakowaniach zbiorczych. Ponadto przedsiębiorca poinformowała, iż w dniu kontroli po sprawdzeniu prawidłowości w uwidacznianiu cen, uchybienia jakie zostały jej zarzucone co do 6-ciu pozycji, w ocenie przedsiębiorcy są marginalne przy dużej ilości towaru jaki posiada w swoi asortymencie. Każdy towar ma uwidocznioną cenę sprzedaży i po okazaniu go klientowi ma on świadomość, ile dana rzecz kosztuje. Przedsiębiorca wyjaśniła, iż od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą i przy wcześniejszych kontrolach nie wykazano żadnych uchybień. W związku z powyższym przedsiębiorca zwróciła się z prośbą o zrozumienie i wyrozumiałość, ponieważ sklep prowadzi samodzielnie i pewne uchybienia, które mogą się zdarzyć nie są wynikiem jej złej woli.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia Strony i zauważa, iż odpowiedzialność z tytułu deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny i tym samym ponosi ją przedsiębiorca, niezależnie od jego winy, czy też możliwości przyczynienia się do powstania nieprawidłowości. Przyczyna powstania naruszenia, wskazana przez przedsiębiorcę nie ma wpływu na przypisanie stronie odpowiedzialności. Zaistnienie określonych ustawą przesłanek zobowiązuje organ do wymierzenia kary. Administracyjną karę pieniężną należy zatem rozumieć jako określone w ustawie ujemne skutki prawne, które następują, gdy adresat normy prawnej nie zastosuje się do ustanowionego nakazu albo zakazu. Strona w piśmie z 04.07.2023 roku podniosła, iż informacje w zakresie cen dla 6 partii towarów były uwidocznione dla klientów (wskazując przy tym szczegółowy sposób). Należy mieć na uwadze fakt, iż powyższe nie znajduje potwierdzenia w protokole kontroli. Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że 6 partii towarów nie zostało oznaczonych ceną, a 25 partii towarów nie zostało oznaczonych ceną jednostkową w miejscu sprzedaży. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie zgadzała się ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, miała prawo wnieść uwagi do protokołu kontroli. Strona nie skorzystała z tego prawa. Tym samym należy uznać, iż udokumentowane ustalenia kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny (teza analogiczna w wyroku NSA z dnia 21 czerwca 2016 r., sygn. II OSK 2568/14). Organ nie zgadza się również z argumentacją przedsiębiorcy jakoby stwierdzone naruszenie prawa miała charakter marginalny. Podczas kontroli nieprawidłowość stwierdzono w odniesieniu do 29 partii towarów, a nie w odniesieniu do 6 jak wskazała przedsiębiorca.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu sprzedaży detalicznej towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich ceny (dot. poz. 1-6) i ceny jednostkowej (dot. poz. 5-29) co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Mimo, że naruszenie dotyczyło nieprzeważającej ilości towarów sprawdzonych w toku kontroli (sprawdzono 1300 kategorii towarów), należy stwierdzić, że konsument został pozbawiony istotnych informacji. Brak uwidocznienia ceny uniemożliwił jej bezpośrednie poznanie konsumentowi, natomiast brak uwidocznienia ceny jednostkowej utrudniał konsumentowi porównanie cen, co w istotny sposób narusza jego interes. Naruszenie prawa zostało stwierdzone 18.04.2023 r. W toku kontroli przedsiębiorca uzupełniła stwierdzone nieprawidłowości.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej 01.10.1998 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca nie poinformowała, o uzyskanych korzyściach majątkowych lub stratach w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca poinformowała o wielkości przychodów za 2022 rok, które wyniosły 70 686, 86 zł oraz o wartości sprzedaży (obróć).

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ

administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania do przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał iż przedsiębiorcy Annie Michlewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: ANNA MICHLEWICZ "ARKA" za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości **1 500 zł**.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1 500 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strony powinny wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022r. poz. 2651, ze zm.). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronom postępowania służy prawo

odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. Anna Michlewicz, Al. Niepodległości /Racławicka paw. 5, nr 30, 02-601 Warszawa
2. aa.

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	376501.1019740.1035276
Nazwa dokumentu	Decyzja PU.8361.117.2023- Ceny.pdf
Tytuł dokumentu	Decyzja PU.8361.117.2023- Ceny
Sygnatura dokumentu	
Data dokumentu	2023-10-31
Skrót dokumentu	C55191F73E24ADB83ABBDF504B2B8B5663692AE9
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	2023-10-31 13:54:46
Podpisane przez	Agnieszka Cieślik Zastępca Wojewódzkiego Inspektora
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.114.1.1.

Data wydruku: 2023-10-31

Autor wydruku: Aksamitowska Beata (Specjalista)